

عنوان مقاله:

بررسی تاریخی و تحلیلی مدیریت و حکمرانی خوب در سازمان های ایرانی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس اقتصاد و مدیریت کاربردی با رویکرد ملی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سعید اسلامی - دانشجوی دکتری مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، مازندران، چالوس

سید علی صالحی کوجه باغی - دانشجوی دکتری مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، مازندران، چالوس

خلاصه مقاله:

اداره امور عمومی به عنوان یک حوزه علمی بین رشته ای در طی سال های پایانی قرن نوزدهم به مجموعه رشته های آکادمیک دانشگاهی اضافه گردید و بنیان های اولیه نظری مدیریت دولتی به صورت پراکنده و ناهمگون تحت تاثیر کاوش مباحث کشور داری و اداره امور عمومی از رشته های علوم انسانی بویژه فلسفه، علوم سیاسی، جامعه شناسی و اقتصاد به عاریت گرفته شد. گستردگی و پراکندگی حوزه اداره امور عمومی از یک سو و طفولیت حوزه علمی مدیریت دولتی در سال های پایانی قرن نوزدهم، ماهیت این رشته نوپا را با بحران هویت مواجه ساخت و به طرح نظریه و ایده های مختلف و رقیب در فلامرو اداره امور عمومی منجر گردید به لحاظ نقش پررنگ دولت در حاکمیت نمیتوان پیوند نزدیک آن با مباحث مربوط به مدیریت دولتی را نادیده گرفت. در واقع، آنچه امروزه از آن با عنوان حکمرانی خوب یاد می شود، نوعی حکمرانی است که واجد چنین شاخص هایی است: پاسخ گویی و حق اظهار نظر، ثبات سیاسی و نبود خشونت، اثربخشی دولت، کیفیت تنظیم کنندگی، حاکمیت قانون، و مهار فساد. در این تحقیق محقق به ارایه مبانی نظری در ارتباط با مدیریت دولتی و حکمرانی خوب پرداخته و سپس به ارایه پارادایم حکمرانی خوب و مدیریت دولتی پرداخته شده است و در نهایت نتیجه گیری ارایه شده است

کلمات کلیدی:

مدیریت، حکمرانی خوب، سازمان ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/799972>

